

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Kapucinski trg 5

Poslovni broj: Povrv-231/2023-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sucu toga suda Lidiji Krašek, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga višeg zemljišnoknjižnog sudskog savjetnika-specijalista Ivice Franjića, u pravnoj stvari tužitelja SVEA EKONOMI d.o.o., OIB 17863542417, Zagreb, Ulica Damira Tomljanovića Gavrana 11, zastupanog po punomoćnicima u Odvjetničkom društvu Nadramija i partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika Nevena Sudeca, OIB 96234538327, Creska 7, Varaždin, radi isplate, nakon zaključenog prethodnog postupka i održane glavne i javne rasprave dana 14. svibnja 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Ane Čopor, odvjetnice iz Varaždina, te objave presude 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nade Šagi-Belcar iz Ivanca, poslovni broj: Ovr-1824/2023 (interna oznaka javnobilježničkog predmeta: UPP/OS-Ovr-150/2023) od dana 18. travnja 2023. godine, te se tužbeni zahtjev tužitelja SVEA EKONOMI d.o.o. u cijelosti odbija kao neosnovan.

II. Odbija se zahtjev tužitelja SVEA EKONOMI d.o.o. za naknadu parničnog troška zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje se potražuju na taj iznos, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj (u inicijalnoj fazi postupka pokrenutoj pred javnim bilježnikom označen kao ovrhovoditelj) podnio je javnom bilježniku Nadi Šagi-Belcar sa službenim sjedištem u Ivanu prijedlog za donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Predmetna vjerodostojna isprava predstavlja izvadak iz poslovnih knjiga tužitelja broj 29760219-91842 sačinjena na dan 21. ožujka 2023. godine. Tužitelj je tim prijedlogom pokrenuo postupak protiv tuženika (tada ovršenika) radi prisilne naplate novčanog potraživanja s naslova preostale naknade za jamstvo u ukupnom iznosu od 759,40 eura. Na navedenu glavnica tužitelj je potraživao i pripadajuće zakonske zatezne

kamate koje teku od 30. lipnja 2021. godine pa sve do konačne i potpune isplate, kao i naknadu svih dotad nastalih troškova ovršnog postupka.

2. Postupajući po podnesenom prijedlogu ovrhovoditelja, nadležni javni bilježnik je dana 18. travnja 2023. godine donio rješenje o ovrsi pod poslovnim brojem Ovr-1824/2023. Protiv tog rješenja tuženik je pravovremeno i u zakonskom roku podnio pisani prigovor dana 1. lipnja 2023. godine. U tekstu svog prigovora tuženik je u cijelosti osporio osnovu i visinu potraživanja. Izričito je naglasio kako je primarni, matični kredit koji je podigao kod banke u potpunosti i uredno otplatio do posljednjeg centa. Što se tiče popratnog ugovaranja i naknadne prisilne naplate sporne naknade za jamstvo, tuženik je takvo postupanje ocijenio apsurdnim, lihvarskim, nemoralnim te protivnim temeljnim načelima poštenja i zaštite potrošača na financijskom tržištu.

3. Rješenjem Općinskog suda u Varaždinu, poslovnog broja Povrv-231/2023-6 od 11. prosinca 2024. godine, predmetno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je njime bila određena ovrha te su ukinute sve dosad provedene ovršne radnje. Istim je rješenjem određeno da će se postupak u ovoj pravnoj stvari nastaviti provoditi kao u povodu prigovora protiv platnog naloga u sklopu redovite parnice pred parničnim sudom.

4. Tužitelj se naknadno podneskom od 30. prosinca 2024. godine detaljno očitovao na navode iz prigovora tuženika, u cijelosti ustrajući kod postavljenog tužbenog zahtjeva i platnog naloga. U tom podnesku tužitelj pojašnjava kronologiju nastanka potraživanja te navodi da je tuženik, kao korisnik kredita, s trgovačkim društvom Ferratum Bank p.l.c. sa službenim sjedištem na Malti, dana 26. veljače 2021. godine sklopio ugovor o kreditu na daljinu putem internetskih platformi. Tužitelj posebno ističe da prema Standardnim uvjetima poslovanja Ferratum Bank p.l.c., krajnji korisnik (potrošač) nikako nije mogao sklopiti ugovor o kreditu niti dobiti isplatu novca bez osiguranja u vidu jamstva treće osobe. Prema tvrdnjama tužitelja, tuženik je samostalno odabrao društvo Sia Dep kao svog jamca te je elektroničkim putem prihvatio njihove Opće uvjete za davanje jamstva. Nadalje, tužitelj tvrdi da je potraživanje s osnove te naknade za jamstvo naknadno od društva Sia Dep otkupilo društvo Guarantee Services OÜ, a potom je to društvo istu tražbinu prenijelo na tužitelja SVEA EKONOMI d.o.o. na temelju kasnijeg Ugovora o cesiji. Slijedom navedenog, tužitelj tvrdi da potražuje zakonit preostali dug po saldo kartici u iznosu od 759,40 eura, pa predlaže sudu održavanje platnog naloga na snazi uz stopostotnu naknadu troškova.

5. Sukladno izričitim i prisilnim odredbama članka 461.a stavka 2., 3. i 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – u daljnjem tekstu: ZPP), budući da se u konkretnom slučaju radi o postupku u sporu male vrijednosti, sud je održao usmenu raspravu (ročište). Sud je, naime, ocijenio da je održavanje ročišta bilo potrebno.

6. Tijekom ovog parničnog postupka sud je pomno i svestrano izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta: u prijedlog za ovrhu s pripadajućim izvatkom iz poslovnih knjiga br. 29760219-91842 od 21. ožujka 2023., rješenje o ovrsi javnog bilježnika Nade Šagi-Belcar, pisani prigovor tuženika s popratnim tvrdnjama, rješenje ovog suda o prosljeđivanju predmeta u parnicu, te opširni podnesak tužitelja od 30. prosinca 2024. godine zajedno s priloženim ispravama. Ti prilozi obuhvaćaju

tekst Standardnih uvjeta Ugovora o kreditu Ferratum Bank p.l.c., Opće uvjete za davanje jamstva društva Sia Dep, ugovor o cesiji s popratnim unilateralnim izjavama te konačnu saldo karticu tužitelja na ime tuženika.

7. Ocjenjujući svaki od izvedenih dokaza zasebno, a napose sve dokaze u njihovoj međusobnoj i logičnoj ukupnosti, a sukladno ovlaštenjima i obvezama propisanim u članku 8. ZPP-a, ovaj sud je nedvojbeno utvrdio da tužbeni zahtjev za održavanje platnog naloga na snazi nije osnovan. Do takvog zaključka sud je došao na temelju dva potpuno samostalna, neovisna i ključna pravna razloga: apsolutne ništetnosti ugovorne odredbe o naknadi za jamstvo zbog povrede prisilnih propisa o zaštiti potrošača, te potpunog nedostatka dokaza o aktivnoj legitimaciji tužitelja uslijed prekida u lancu dokazivanja ugovornih cesija.

8. Među strankama u ovome postupku u cijelosti je ostala sporna kako pravna osnova, tako i sama financijska visina tužiteljevog potraživanja.

9. Sukladno odredbi članka 247. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 156/22, 156/23 – u daljnjem tekstu: ZOO), ugovor se pravno smatra sklopljenim tek onda kada su se ugovorne strane u cijelosti usuglasile o njegovim bitnim sastojcima. Kada se radi o specifičnim potrošačkim pravnim odnosima, odredbama članka 2. stavka 1. točke 7. Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ br. 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 9/15, 78/15, 102/15, 52/16 – u daljnjem tekstu: ZPK) propisano je da ukupni troškovi kredita za krajnjeg potrošača obvezno uključuju kamate, naknade, poreze i sve druge vrste troškova koje potrošač mora platiti u izravnoj vezi s ugovorom o kreditu, a koji su u trenutku sklapanja poznati vjerovniku. Troškovi dodatnih pomoćnih usluga, a posebice naknade za jamstva ili osiguranja, izričito se zakonski moraju uključiti u ukupne troškove kredita ako je sklapanje takvog popratnog ugovora predstavljalo obavezan uvjet za odobrenje i isplatu samog kredita pod oglašenim uvjetima.

10. Uvidom u priložene Standardne uvjete Ugovora o kreditu Ferratum Bank p.l.c., a posebice analizom članka 6. tih uvjeta, sud je utvrdio kako je osiguranje kredita putem pronalaska i ugovaranja jamstva treće osobe bilo kumulativan, imperativan i strogo obavezan uvjet bez čijeg ispunjenja se potrošački kredit uopće nije mogao realizirati niti odobriti potrošaču. Slijedom toga, nametnuta naknada za izdavanje jamstva prema Općim uvjetima društva Sia Dep u stvarnosti uopće ne predstavlja samostalan, neovisan pravni posao niti autonomnu volju tuženika. Riječ je o izravnom, prikrivenom i nametnutom popratnom trošku primarnog potrošačkog kredita. Taj trošak se u smislu mjerodavnih i obvezujućih odredbi ZPK-a morao uračunati u izračun efektivne kamatne stope (EKS) kako bi potrošač imao transparentan uvid u stvarnu cijenu posuđenog novca.

11. Odredbom članka 20.a stavka 1. ZPK-a izričito je i imperativno propisano da maksimalna efektivna kamatna stopa za potrošačke kredite ni pod kojim uvjetima ne smije prijeći stopu zakonskih zateznih kamata uvećanu za dva postotna boda na godišnjoj razini. U točno utvrđenom razdoblju sklapanja ovog spornog ugovora (veljača 2021. godine), zakonski maksimalno dopušteni EKS za ovakve oblike potrošačkog financiranja i kreditiranja iznosio je točno 7,89% na godišnjoj razini. Svako ugovaranje troškova iznad tog postotka predstavlja izravno kršenje zakona.

12. Iz dostavljenih financijskih izračuna, saldo kartica te cjelokupne ekonomske dokumentacije koja prileži spisu, jasno i nedvojbeno proizlazi da visina naknade za jamstvo, kada se pribroji osnovnim troškovima i redovnim kamatama kredita, stvara ukupno financijsko opterećenje koje prelazi čak 100% iznosa cjelokupne odobrene glavnice kredita. Budući da je predmetni ugovor sklopljen s kratkim rokom otplate do najviše 12 mjeseci, izračunata realna efektivna kamatna stopa u ovom konkretnom slučaju ne samo da premašuje zakon, već višestruko, ekstremno i enormno nadilazi zakonom propisani maksimum.

13. Slijedom svega navedenog, ugovorna odredba kojom se tuženiku nametnula obveza plaćanja ove naknade za jamstvo izravno je i flagrantno protivna prisilnom propisu iz članka 20.a stavka 1. ZPK-a. Nadalje, odredbom članka 41. stavka 2. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 41/14, 110/15, 14/19) propisano je da su ništetne sve one ugovorne odredbe koje su za potrošača nepovoljnije od onih koje su izričito propisane zakonom. Budući da na apsolutnu ništetnost ugovornih odredbi u smislu članka 327. stavka 1. ZOO-a sud pazi po službenoj dužnosti (ex officio) tijekom cijelog postupka, utvrđuje se da je ugovorna obveza plaćanja naknade za jamstvo pravno ništetna od samog početka. Ona ne proizvodi nikakve pravne učinke, te tuženik nije u pravnoj obvezi podmiriti utuženi iznos s te osnove, što tužbeni zahtjev u ovom dijelu čini potpuno neosnovanim.

14. Osim utvrđene materijalnopravne neosnovanosti samog potraživanja zbog ništetnosti, tužitelj u ovom sudskom postupku nije ispunio ni osnovnu procesnu dužnost – nije uspio dokazati vlastitu aktivnu legitimaciju. To znači da tužitelj nije dokazao da je upravo on zakoniti i stvarni vjerovnik ove konkretne novčane tražbine prema tuženiku.

15. Odredbom članka 80. stavka 1. ZOO-a propisano je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećom osobom prenijeti na nju svoju operativnu tražbinu (cesija). Međutim, da bi treća osoba (cesionar) mogla pred sudom osnovano i zakonito zahtijevati ispunjenje obveze od dužnika (cessusa), ona je u parnici dužna pružiti jasan, transparentan i potpuno neprekinut materijalni dokazni lanac o svim izvršenim prijenosima potraživanja, počevši od izvornog, primarnog vjerovnika pa sve do sebe. Svaki prekid u tom lancu lišava tužitelja prava na sudsku zaštitu.

16. Pomnim pregledom priložene dokumentacije u spisu predmeta razvidno je da je tužitelj SVEA EKONOMI d.o.o. sklopio Ugovor o kupoprodaji (ustupu) potraživanja s inozemnim društvom Guarantee Services OÜ. Međutim, u samoj dokumentaciji se kao izvorni, primarni vjerovnik spornog potraživanja naknade za jamstvo navodi treće društvo – Sia Dep. Da bi konačni prijenos prava na tužitelja bio pravno valjan i provjerljiv, tužitelj je bio dužan priložiti dokaz i za prvu kariku u tom lancu, odnosno valjani ugovor o prijenosu potraživanja s društva Sia Dep na društvo Guarantee Services OÜ. Tužitelj je u spis dostavio samo ovjereni prijevod općenite izjave društva Sia Dep u kojoj se paušalno i deklaratorno navodi da su određena potraživanja prenesena na društvo Guarantee Services OÜ, a prema popratnom dokumentu nazvanom "Dodatak 1". Međutim, taj ključni, esencijalni "Dodatak 1" tužitelj je propustio priložiti u sudski spis. Zbog tog grubog propusta, sud je ostao potpuno onemogućen provjeriti je li konkretna tražbina prema tuženiku Nevenu Sudecu uopće bila obuhvaćena tim prvim, inicijalnim prijenosom prava između stranih trgovačkih društava.

17. Sukladno članku 219. stavku 1. ZPP-a, svaka je stranka u postupku dužna sama iznijeti činjenice te predložiti i predočiti jasne dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili obranu. Prema općem pravilu o teretu dokazivanja (onus probandi) iz članka 221.a ZPP-a, ako sud na temelju svih izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi postojanje neke pravno relevantne činjenice, o njoj će donijeti zaključak primjenom pravila o teretu dokazivanja. To izravno znači da svaka činjenična neizvjesnost ili nedostatak dokaza u postupku ide izravno na štetu one stranke koja se na tu činjenicu pozivala i koja je od nje imala korist – u ovom slučaju na štetu tužitelja.

18. Nadalje, prema izričitoj odredbi članka 10. stavka 2. ZOO-a, tužitelj kao registrirano trgovačko društvo čija je osnovna i profesionalna gospodarska djelatnost upravo sustavni otkup i naplata dospjelih potraživanja, dužan je u pravnom prometu postupati s povećanom pažnjom, odnosno prema strogim standardima pažnje dobrog stručnjaka. Pažnja dobrog stručnjaka u poslovima otkupa dugova imperativno implicira obvezu posjedovanja, kontrole i predočanja sudu potpuno jasne, pravno neupitne i cjelovite dokumentacije o zakonitom stjecanju prava vlasništva nad tražbinom. Kako tužitelj nije predočio potpun i neprekinut pravni slijed ugovorenih cesija, sud utvrđuje da tužitelj nije dokazao svoj status vjerovnika, što ga lišava aktivne legitimacije za vođenje ovog spora.

19. Budući da je primarna ugovorna odredba o naknadi za jamstvo utvrđena kao pravno ništetna, a aktivna legitimacija samog tužitelja je ostala potpuno nedokazana uslijed manjkave dokumentacije, tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 759,40 eura zajedno s pripadajućim kamatama javlja se u cijelosti neosnovanim. Shodno jasnoj odredbi članka 451. stavku 3. ZPP-a, platni nalog koji je bio sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika valjalo je ukinuti u svim njegovim dijelovima te tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti, pa je stoga odlučeno kao pod točkom I. izreke ove presude.

20. Odluka o naknadi parničnih troškova postupka temelji se na dosljednoj primjeni odredbe članka 154. stavka 1. ZPP-a. Tom odredbom je propisano temeljno načelo uspjeha u parnici, prema kojem je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci u potpunosti nadoknaditi sve opravdane parnične troškove koji su joj nastali. Budući da tužitelj SVEA EKONOMI d.o.o. nije uspio u ovoj parnici niti s jednim dijelom svog zahtjeva, u cijelosti se odbija njegov troškovnik.

U Varaždinu 29. svibnja 2026.

Sutkinja
Lidija Krašek

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a te zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu putem ovog suda, pismeno u tri primjerka.

Ukoliko je stranka bila uredno obavještena o ročištu za objavu presude, a istom ročištu nije pristupila tada će se dan objave presude na e-oglasnoj ploči smatrati kao dan primitka pismenog otpravka presude.

U slučaju da stranka nije bila uredno obavještena o ročištu za objavu tada će joj se pismeni otpravak presude dostaviti putem pošte te će se kao dan primitka uzeti dan kada joj je ista uručena od strane službenika pošte.

U razdoblju od 1. – 15. kolovoza rokovi za žalbu ne teku.

Dostaviti:

1/ Tužitelj, po punomoćnicima u OD Nadramija i partneri d.o.o. iz Zagreba

2/ Tuženik Neven Sudec, Varaždin, Creska 7

Broj zapisa: **9-30888-bc9b4**

Kontrolni broj: **023ea-18506-94aa8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.